

[Søren P. Larsen.]

„Den Tid, der vil kunne anvendes paa Særfagene, er neppe mere end 6 à 8 Timer ugentlig, og da dette er alt for lidt til, at man med Udbytte kan optage et helt nyt Fag som kvindelig Husgerning, der er medtaget i Kommissionsforslaget...

— saa gør den højtærede Minister som det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen opmærksom paa, at kvindelig Husgerning vil man vedblive at have paa Lærerhøjskolen, hvad jeg fuldt ud kan tiltræde. Men det forekommer mig, at hvad man her siger om kvindelig Husgerning, kan lige saa godt siges om Sløjd. Jeg er ikke sikker paa, at Sløjdundervisning paa Seminarierne vil kunne give de Resultater, som man venter, men jeg tror, at man langt bedre gennem en Udvidelse af Lærerhøjskolens Omraade ved at optage dette Fag vilde kunne skaffe Plads for en langt fyldigere Undervisning paa dette Omraade.

Saa maa jeg for Resten sige som min Opfattelse, at jeg ser jo nok, at der skal gives en meget vidtgaaende Undervisning i disse mange Fag, der her føjes ind, Dansk, Regning, Skrivning, Historie og andet, der er opsummeret i 1ste Stykke af § 6. Men jeg tror ikke, det er den rigtige Vej, man her er slaet ind paa; jeg er bange for, at man spreder Seminarieundervisningen for meget, at man ligesom vil have for mange Omraader ind, saa man ikke naar de gode Resultater, man ellers vilde kunne opnaa. Derfor tænker jeg mig, om det ikke var muligt at henlægge Videreuddannelsen i større Omfang til Statens Lærerhøjskole. Tror ikke det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen, at der kunde findes Plads til en saadan Udvidelse af Undervisningen der, og kunde man saa ikke beholde den 3-aarige Seminarietid og henlægge Videreuddannelsen i langt højere Grad til Lærerhøjskolen? vel at mærke, naar man samtidig — hvad jeg føler mig overbevist om, at man vil — gennem en Forøgelse af Statens Tilskud gør Adgangen for dem, der agter at søge denne Undervisning, lettere, end den nu er.

Jeg er ikke nogen absolut Tilhænger af at forøge Seminarieundervisningen fra tre til fire Aar. Det forekommer mig, at de fleste vordende Lærere, naar de har gaaet paa Seminariet i tre Aar, har faaet den Bæring af Læreren der, som disse i Løbet af disse tre Aar evner at give dem, og jeg er ikke sikker paa, at de vil faa det fulde Udbytte af at forlænge Læsetiden paa det samme Seminarium med et Aar mere. Det har sin Betydning at komme under ny Paa-virkning, ikke blot rent undervisnings-

mæssigt, men paa mangfoldige andre Omraader. Vi maa jo huske, at en Del Seminarier ligger i ret afsides Egne, saa hvis man kunde lægge et Aar til paa Statens Lærerhøjskole, vilde de, der efter at have faaet den almene Uddannelse paa Seminariet og havde Lyst til at komme der, kunne faa et ganske anderledes berigende Ophold i Hovedstaden med Adgang til Museer, Teatre, Musik og meget mere. Jeg vil derfor spørge det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen, som jo tillige er Forstander for Statens Lærerhøjskole, hvad han mener derom, om det ærede Medlem ikke tror, at man dergennem vil kunne skabe en Ordning, der vil være bedre, mere berigende for de unge Lærere end den, vi har i Øjeblikket. Det, man har foreslaaet her, er kun en Udvidelse af Fagkredsen og en Forlængelse af Læsetiden. Det er naturligvis ligetil at foreslaa det. Det forekommer mig, at hvis man her kunde finde Vejen frem, vilde det Aars Ophold, som de unge Lærere kunde faa paa Statens Lærerhøjskole, komme til at staa som en Oplevelse — et Aars Ophold under andre Forhold og med Adgang til en lang Række af disse Ting.

For Øjeblikket klager man meget ofte over, at Undervisningen paa Seminarierne lider en Del under Terperi, som man kalder det. Jeg tror ikke, man ved at forøge Læsetiden et Aar og samtidig tilføje disse mange nye Fag vil komme saa forfærdelig langt frem. Den Fordybelse i Arbejdet paa Seminarierne, man længes efter, vil der ganske sikkert ikke blive meget af; den Opfattelse faar man, naar man ser Forslaget nøje igennem.

I Lovforslagets § 6 foreslaas det at indføre obligatorisk Undervisning i to fremmede Sprog, nemlig Tysk og Engelsk. Vi har naturligvis ikke noget mod Sprogundervisning, og Sprogundervisning er i og for sig heller ikke noget nyt ved Seminarierne; den findes allerede ved Seminarierne, men den er for Øjeblikket frivillig, medens man fremtidig ønsker den obligatorisk.

Ved saa godt som alle Seminarier har man for Øjeblikket Adgang til Sprogundervisning. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om han har nogen Oversigt over, i hvor stor Grad man har benyttet sig heraf paa Seminarierne, hvor mange der søger denne Undervisning for Tiden, og om Antallet af dem, der søger Undervisning i fremmede Sprog paa Seminarierne, er stigende. De unge Lærere har trange Kaar for Tiden, naar de skal søge Plads. Det har til Følge, at de søger at dygtiggøre sig paa saa mange Omraader som muligt; derfor søger